

JAN TUSZYŃSKI,

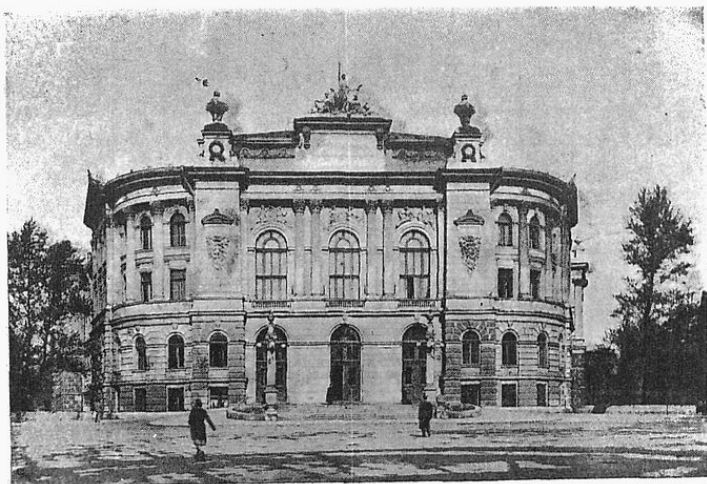
Prezes Bratniej Pomocy Stud. Pol. Warsz.

BRATNIA POMOC STUDENTÓW POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ.

Urzeczywistnienie myśli założenia T-wa nastąpiło na zebraniu organizacyjnym w dniu 24/XI 1915 r. Okolicznościami, które przyspieszyły powstanie T-wa były z jednej strony ścisła kontrola władz niemieckich, zmuszająca młodzież do skonsolidowania się wewnętrzną drogą zawiązywania Kół i Stowarzyszeń, z drugiej zaś zły stan ekonomiczny zniszczonego przez wojnę kraju, co stwarzało konieczność niesienia pomocy studującym. Zebranie organizacyjne, odbyte pod przewodnictwem kol. B. Ruśkiewicza, wybiera Komitet Organizacyjny oraz rzuca projekt Statutu, 18/XII 1915 r. odbywa się konstytucyjne walne zebranie T-wa, posiadającego wówczas 334 członków oraz Komisje: stypendjalno-kwalifikacyjną, wydawniczą, Pośrednictwa Pracy, Dochodów Niestających i Bibliotekę. T-wo rozporządzało już wówczas pewnymi sumami, otrzymanymi od b. Zjednoczenia Stud. Pol. Warsz. z przed 1906 r. oraz od Komisji Pomocy Ofiarom Wojny dla Galicji. Na zebraniu Konstytucyjnym zatwierdzony został statut T-wa i wybrany Zarząd, noszący miano Wydziału pod przewodnictwem kol. B. Ruśkiewicza. Od tej chwili T-wo wszczęło starania o legalizację, którą otrzymało 25/II 1916 r. z rąk kuratora niemieckiego hr. B. Hutten Czapskiego. Dalszy okres istnienia T-wa odznacza się coraz lepszą i dostępniejszą akcją niesienia pomocy jego członkom. Więc w ciągu roku 1916 powstaje tania herbaciarnia; T-wo pośredniczy w przyznawaniu przez Radę Główną Opiekuńczą stypendjów dla szeregu kolegów, obiadów w tanich kuchniach, sprzedaży skryptów po niższej cenie. Na Walnym zebraniu w dniu 13/XII 1916 r. zostaje powołany do życia pierwszy Sąd Rozjemczy przy T-wie. Jednocześnie T-wo utrzymuje ścisły kontakt z Kołami Naukowymi i wspiera

wydatnie ich działalność. Dnia 3/V 1916 r. T-wo bierze udział z własnym sztandarem w obchodzie 125-lecia Konstytucji Majowej. Rok 1917 obfituje w wypadki polityczne, a ogólne podniecenie uciśnionego narodu udziela się młodzieży akademickiej, co doprowadza na wiosnę tegoż roku do strajku. Kuratorjum narzuca T-wu statut w wysokim stopniu krępujący, wyznacza wykładowców niemców, wreszcie nakazuje wpłacanie czesnego wprost do swych Kas. Mimo zawieszenia wykładów i ciąży nad T-wem groźby rozwiązania, praca jego trwa nadal. Do zainicjowanych przez T-wo prac Zarządu, należy: utworzenie Komisji Gospodarczej, uruchomienie bufetów, zajęcie się sprawą obiadów i mieszkań dla kolegów, wzięcie udziału w organizowaniu Studenckiej Kasy Chorych, ponadto urządzenie imprez dochodowych. Do prac tych, przyłączają się z początku 1918 r. poparte przez ciało profesorskie starania budowy domu akademickiego oraz prace koło otwarcia kuchni studenckiej. Zwołany w listopadzie 1918 r. wiec ogólno-akademicki wzywa członków T-wa do szeregów armji, Zarząd zaś wyłania w dn. 9 listopada 1918 r. Wydział Tymczasowy T-wa i zawiesza swą działalność. Tak rozpoczyna się przerwa w działalności T-wa, zakończona 21/X 1919 r.

Wznowiwszy swe czynności władze T-wa zwołują pierwsze w Wolnej Polsce walne zgromadzenie na dzień 15/XI 1919 r., które wybiera na prezesa kol. E. Jabłońskiego. W ciągu roku 1920 wre intensywna praca. Współpraca T-wa z Centralą Akademickich Bratnich Pomocy pozwala na załatwienie spraw, dotyczących kolegów na froncie i w szpitalach. Wznowione zostają wysiłki koło uruchomienia kuchni studenckiej, uwieńczone wreszcie pomyślnym rezultatem, gdyż wyłonionej przez Zarząd T-wa Komisji Kuchennej udaje się utworzyć w styczniu 1920 r. Kuchnię przy ul. Koszykowej, po uzyskaniu pozwolenia z Min. Pracy i Opieki Społecznej oraz dzięki pomocy Wydziału Zaopatrywania Mag. m. st. Warszawy. Aktualna nadal sprawa domu akademickiego, popierana przez Komitet Budowlany Domu Akad. z pp. prof. Radziszewskim i prof. Szperlem nie doczekała się jednak z tej strony pomyślnego rozwiązania, wskutek napotkania zgyt poważnych przeszkód natury finansowej i technicznej. Zawiązana przy T-wie Kooperatywa prowiantuje kolegów urlopowanych. Zarząd uzyskuje prawo kwalifikowania wstępujących na Politechnikę na zasadzie odbytej służby wojskowej. T-wo bierze przez swych delegatów, czynny udział w trzydniowym zjeździe ogólno-akademickim, obradującym między innymi nad kompetencjami Bratnich Pomocy i organizacją Centrali. W lipcu tegoż roku najazd bolszewicki powoduje jeszcze jedną przerwę w działalności T-wa. Wyłonio-

Politechnika Warszawska. Fot. K. Jankowski.

*Jan Tuszyński, prezes Bratniej Pomocy
Stud. Politechniki Warsz.*

ne przez Komisję Wakacyjną Kuratorjum sprawuje swoje funkcje w okresie od 12/VII do 20/XI 1920 r. Rok 1921 zastaje T-wo przy normalnej pracy, której już nic nie stoi na przeszkodzie, tak, że całe wysiłki mogą już być obrócone na pomoc, pozostającym w ciężkich warunkach materialnych, członkom T-wa. Zwłaszcza imponująco przedstawia się rozwój Komisji Wydawniczej, której dorobkiem stają się w r. 1920/21, 33 wydawnictwa skryptowe liczące łącznie przeszło pół miliona arkuszy druku i litografji, co stanowi odpowiednio dziewięć i sześciokrotny wzrost w zestawieniu z cyframi 1916/17 i 1919/18 r. Ruchliwość Komisji ściąga na siebie uwagę ówczesnego rektora prof. Radziszewskiego, czego wyrazem jest powołanie do życia, profesorskiego Koła Opiekuńczego Komisji Wydawniczej. Oparcie działalności Komisji Wydawniczej na tych podstawach otwiera przed nią drogę dalszego pomyślnego rozwoju. W roku 1921 zostaje po raz pierwszy zorganizowana wielka impreza reprezentacyjna, bal „Warszawa swej Politechnice“, który odtąd staje się jednym z głównych źródeł dochodów T-wa. W ten sposób w roku tym i następnych utrwalają się podwaliny działalności T-wa; w r. 1922 walne zgromadzenie uchwała przymus pracy samopomocowej oraz daninę na budowę domów akademickich. Również w tym okresie zapada uchwała, zabraniająca przyjmowanie do T-wa studentów wyznania mojżeszowego. Stale wzrastająca ilość członków daje T-wu duży wpływ w radzie C. A. B. P. na bieg spraw samopomocowych, W roku 1924 z chwilą ustabilizowania się waluty, byłe Zjednoczenie studentów Politechniki z przed 1906 r. przekazuje T-wu swój majątek uroczystym aktem z dnia 6/IV 1924 r.

Historja T-wa jest wymownym dowodem, do czego może doprowadzić wydajna praca nielicznej grupki ludzi, powodowanych wspólnym dążeniem pracowania dla dobra ogółu studentów. Pracę tą podejmują w latach 1925/26 i 1926/27 Zarządy wyłonione i popierane przez Koła Prowincjonalne. Hasła, które rzucane były, celem ukrycia istotnych celów politycznych przez ich ówczesnych przywódców, potrafiły sobie zdobyć wśród ogółu członków dużą popularność, głównie z tego względu, iż wysuwano postulaty fachowej bezpartyjności, mające być urzeczywistniane przez tych, którzy rościli sobie prawo do najlepszej znajomości potrzeb niezamożnej młodzieży akademickiej. Rządy tego kierunku nie spełniają jednak nadziei, jakie jego zwolennicy w nich pokładali. Tracą przeto te zarządy popularność, przyczem przyczynił się głównie do tego fakt ich oblicza politycznego, a były to zarządy kol. Godlewskiego i kol. Kraczkiewicza. Uprzytomniając so-

bie historję rozwoju T-wa, łatwo zdać sobie sprawę z roli paru czynników, które doprowadziły do istnienia takiego czy innego układu sił, decydujących o przebiegu rozwoju tej instytucji. Czynniki te są: ogół potrzebujących pomocy materialnej studentów, formalnie decydujących za pośrednictwem walnego zebrania o tem, kto i jak będzie myślał i decydował o gromadzeniu oraz rozdziale pomiędzy nich tej pomocy, ponadto zaś wyraziciele myśli pewnych kierunków, usiłujących za pośrednictwem członków T-wa dojść do opanowania nad niem rządów. Obserwując wzajemny układ tych dwu czynników, dojdziemy do przekonania, że zdrowy rozsądek ogółu potrzebujących pomocy, a przynajmniej ich większości znowu musiał poznać, gdzie leży ich interes, interes ten mógł leżeć tylko w stosowaniu do spraw T-wa punktu widzenia gospodarczego, a małe odchylenie, o którym powyżej była mowa, okazało całą wartość tej polityki i nie miało wielkiego wpływu na w ten sposób pojęty rozwój T-wa.

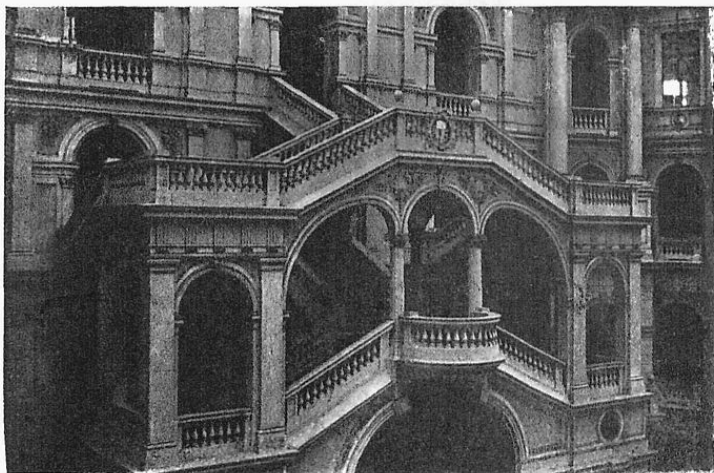
Instytucją, która najbardziej ucierpiała na tej przerwie ciągłości była Kuchnia Studencka. Zorganizowanie jej gospodarki jest głównem zadaniem Zarządu, przeprowadzanem konsekwentnie od roku 1927. Na żadnem polu ciągłość pracy w T-wie nie zostaje już więcej przerywana, a osiągnięte wyniki dowodzą jej skuteczności. W roku 1929/30 poraz pierwszy fundusze na pomoc doraźną zostają przelane bezpośrednio przez kwestury Politechniki do Kasy T-wa. Dzięki temu sumy, otrzymywane z tego źródła znacznie się powiększyły, ponadto zaś możliwość bliskiego kontaktu z kwsturą pozwoliła oprzeć działalność T-wa na znacznie pewniejszych podstawach.

Bal, do którego przykładano wiele starania, począwszy od r. 1928, począł dawać duże dochody, poważnie zasilające Kasę T-wa. Wreszcie imprezie, mającej za sobą najświeższą tradycję, kursowi przygotowawczemu do egzaminu konkursowego na Politechnikę, danem jest spełniać coraz lepiej podwójne zadanie, jakimi są: pieniężne wspieranie T-wa sumami, ostatnio nawet przewyższającemi dochód z balu, a to dzięki z roku na rok lepszej marce, jaką Kurs sobie wyrabia przez to, że coraz lepiej służy swemu drugiemu zadaniu — niesieniu pomocy naukowej przyszłym studentom.

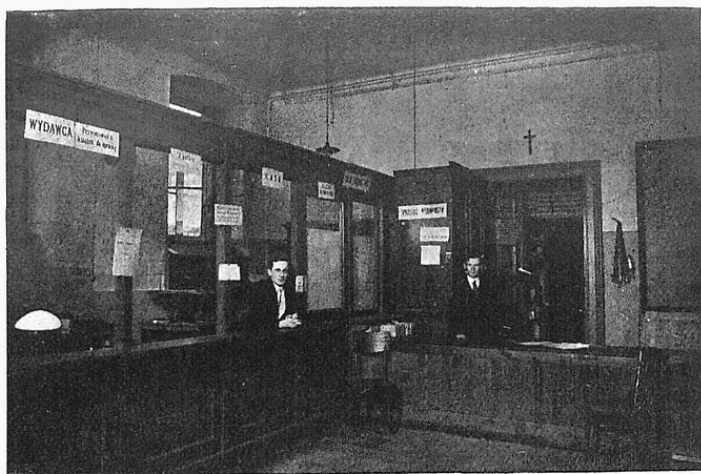
Sumy, uzyskiwane temi i innemi drogami są coraz lepiej zużytkowywane. Subsydja, dawane Komisji Wydawniczej i Kuchni Studenckiej, które nie mają sobie równych na terenie akademickim, doprowadzają do ogromnego rozwoju tych placówek. Niesienie pomocy pieniężnej i w naturze staje się coraz sprawniejsze i skuteczniejsze. Stypendja obiadowe oraz

Korytarz do rektoratu w Politechnice Warszawskiej.

Widok na schody z hallu Politechniki Warszawskiej.

*Lokal Sekcji Wydawniczej Bratniej Pomocy Polit. Warsz.
Fot. K. Jankowski.*

Sekcja Wydawnicza Bratniej Pomocy Stud. Pol. Warszawskiej. Skład książek. Fot. K. Jankowski.

mieszkaniowe, ustanowione w 1928 r., stają się coraz dostępniejsze i liczniejsze.

Dalekiem od prawdy byłoby twierdzenie, że potrzeby studentów są w stanie obecnym całkowicie zaspokojone przez T-wo, trzeba jednak przyznać, że postęp, zrobiony nawet w ciągu paru ostatnich lat na tej drodze jest ogromny.

Poniższe krótkie sprawozdanie za rok 1930/31 pozwoli się zorientować w działalności T-wa.

Studja politechniczne, z natury swej kosztowniejsze niż na innych wyższych uczelniach, całkowicie absorbujące studentów, zmuszające ich do całodziennej pracy w kreślarniach i laboratorjach, uniemożliwiające nieomal całkowicie pracę zarobkową, sprawiają, że potrzeby młodzieży politechnicznej są o wiele większe, aniżeli reszty akademików. Rozumieli to dobrze kierownicy Bratniej Pomocy S. P. W. i swą sumienną i ofiarną pracą nad rozwijaniem Towarzystwa sprawili, iż dzisiaj, w piętnastym roku istnienia, aczkolwiek nie największa liczebnie Bratnia Pomoc st. Politechniki, stała się najbogatszym akademickim związkiem samopomocowym w W-wie i śmiało można powiedzieć, iż najskuteczniej niesie pomoc swoim członkom.

Poniższy szkic ilustruje technikę pracy Bratniej Pomocy, a podane cyfry, dotyczące działalności ubiegłego roku, wymownie świadczą o rozkwicie Towarzystwa.

Na czele Bratniej Pomocy stoi wybrany na Walnem Zebraniu Zarząd, składający się z następujących komisyj i wydziałów:

1. Prezydjum. 2. Sekretarjat. 3. Skarb. 4. Komisja Kwalifikacyjna. 5. Kom. Dochodów Niestających. 6. Komisja Balotująca. 7. Komisja przymusu pracy koleżeńskej. 8. Komisja Biblioteczna. 10. Czytelnia. 11. Komisja Teatralna. 12. Komisja Wydawnicza. 13. Wydział Handlowo-Gospodarczy.

Sekretarjat Towarzystwa prowadzi ewidencję członków oraz kontrolę korespondencji. Na dzień 1.IX.31 r. Towarzystwo liczyło około 3.500 członków.

1. Wszelka pomoc udzielana kolegom przechodzi przez **Komisję Kwalifikacyjną**. Ona przyznaje pożyczki, udziela stypendjów mieszkaniowych, wydaje bezpłatne bony na obiady, udziela kwalifikacyj do Domów Akademickich, oraz opinji na stypendja M. W. R. i O. P.

W roku akad. 1929/30 Komisja ta wydała ogółem:

pożyczek	na sumę 125.377,81 zł.
bezpłatnych bonów obiadowych „ „	8.477,05 „
stypendjów mieszkaniowych „ „	17.203,00 „

Razem na sumę 151.051,86 zł.

Ponadto Komisja udzieliła prolongat na sumę 52.656,00 zł., wydała 569 kwalifikacyj do Domów Akademickich, zaopiniowała podania 636 kolegów na stypendja M. W. R. i O. P., oraz 656 kolegów na odroczenie czesnego.

2. **Komisja Dochodów Niestalych** organizuje wszelkiego rodzaju imprezy w celu zwiększenia dochodów T-wa. Główną taką imprezą jest do-
roczny bal „Warszawa Swej Politechnice“, który w ubiegłym roku przy-
niósł czystego zysku 15.913,63 zł.

3. **Komisja Balotująca** przyjmuje deklaracje od nowowstępujących członków i wydaje o nich opinię na Zebraniach Zarządu. W roku 1929/30 w Komisji tej złożono ogółem 907 deklaracyj.

4. **Komisja przymusu Pracy Koleżeńskiej** wlicza odrobioną pracę w związku z „Dniem Akademika“. Do pracy tej obowiązani są wszyscy członkowie T-wa, którzy nie złożyli jeszcze pierwszego egzaminu dyplomo-
mowego.

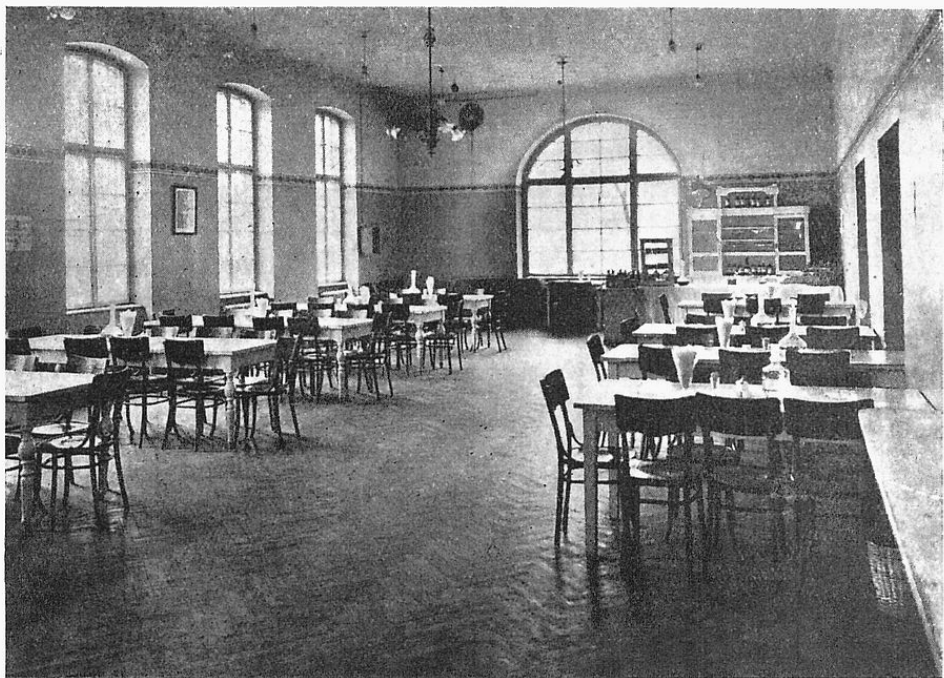
5. **Komisja Biblioteczna** prowadzi bibliotekę dzieł beletrystycznych. Biblioteka zwiększa się przez coroczne dokupywanie nowych książek, przy-
czem wybierane są dzieła najbardziej wartościowe, przy jednoczesnem
uwzględnieniu w szerokiej mierze życzeń kolegów, wyrażonych w często
przeprowadzanych ankietach. W roku 1929/30 przyznano tej Komisji
2.528,55 zł. na zakup i 831,30 zł. na oprawę książek. Zakupiono w tym ro-
ku 495 nowych książek, tak, że na dzień 1.IX.1930 r. biblioteka liczyła ogó-
łem 1904 tomów i 56 roczników pism, korzystało zaś z biblioteki 773 abo-
nentów.

6. **Czytelnia** prenumerowała 47 pism, z czego 30 otrzymywała bez-
płatnie. Na tę ilość składało się 13 dzienników i 34 czasopisma. Na prenu-
meratę pism otrzymała Czytelnia ze skarbu 552 zł.

7. **Komisja Pośrednictwa Pracy** stara się o wynajdywanie prac, które
następnie może zaofiarować członkom T-wa. Na reklamę Komisji w roku
1929/30 wydano 344,70 zł. Prac zgłoszonych zostało 221, z czego objęto

Dom, w którym mieści się Kuchnia Bratniej Pomocy Stud. Politechniki Warsz.

Kuchnia Bratniej Pomocy Stud. Politechniki Warsz. przy ulicy Koszykowej 80.

101. Mała stosunkowo ilość objętych prac tłumaczy się tem, że dużo z nich zmusza do wyjazdu z Warszawy. Największym popytem cieszą się prace nauczycieli, korepetytorów, kopistów i techników.

8. **Komisja Teatralna** prowadzi sprzedaż legitymacyj teatralnych oraz wydawanie bezpłatnych biletów na premjery do teatrów i na koncerty, otrzymywane za pośrednictwem C. A. B. P. W roku 1929/30 sprzedano 1.055 legitymacyj oraz wydano 678 bezpłatnych biletów na 47 przedstawień.

9. **Komisja Wydawnicza** samodzielnie, bądź też w porozumieniu z Komitetami Naukowymi wydaje szereg podręczników naukowych i skryptów z wykładów profesorów, przez co wybitnie ułatwia studia na Politechnice. Licząc się zaś z trudnościami, jakie pociąga za sobą nabywanie pomocy naukowych, Komisja sprzedaje wszelkie wydawnictwa, tak swoje jak i obce, na długoterminowe raty. Istniejący przy Komisji Antykwariat sprzedaje wszelkie przybory kreślarskie po cenach niższych, niż na rynku. Ilość wydawnictw obcych, oddanych Komisji do sprzedaży stale się powiększa i można już dziś twierdzić, że wkrótce Komisja Wydawnicza stanie się jedną z pierwszych składnic dzieł technicznych.

Jak intensywnie pracuje Komisja, uwidoczniają nam poniżej podane cyfry: obrót całkowity w roku ub. wynosił 1.630.990,26 zł. Wartość inwentarza wynosiła 210.575,05 zł. W okresie tym wydano drukiem 8 dzieł w ogólnej liczbie 10 tys. egzemplarzy i 4 dzieła litografowane w ogólnej ilości 2 tys. egz. Łącznie 258.470 arkuszy. Oprócz tego, chcąc stworzyć pewnego rodzaju bibliografię dzieł technicznych, Komisja wydała katalog, w którym zebrano wszystkie poważniejsze dzieła techniczne. Poza tem w przygotowaniu znajduje się szereg dalszych wydawnictw.

10. Największą agendą T-wa jest **Wydział Handlowo-Gospodarczy**. Prowadzi on kuchnię studencką przy ul. Koszykowej 80, oraz szereg ubocznych agend dochodowych, jak stałe i chwilowe (na balach): bufety, fryzjerie i t. p. Dochód osiągnięty z tych przedsiębiorstw pozwala na kalkulowanie cen w kuchni poniżej kosztów własnych, tak, że przy pomocy skarbu Towarzystwa, który udziela rocznie 10.000 zł. subsydjum, cena obiadu złożonego z dwu dań wynosi 85 groszy.

O jakości obiadów najlepiej świadczy fakt, iż dziennie kuchnia ich wydaje do 1.800. Na tak intensywną pracę pozwalają wykwalifikowany personel i nowoczesne urządzenia, jak np. zainstalowana w roku ubiegłym chłodnia elektryczna.

W czasie wakacyj Wydz. Handlowo-Gospodarczy prowadzi kurs przygotowawczy dla absolwentów gimnazjalnych, chcących wstąpić na Politechnikę. W roku ubiegłym zysk z tego kursu wynosił około 19.000 zł.

Wartość majątku Wydziału H. - G. na dzień 1.IX.30 r. wynosiła zł. 75.727,04.

Od początku istnienia Bratniej Pomocy st. Pol. Warsz. prezesami byli:

Rok wyboru

- 1915 — Ruśkiewicz Bolesław,
- 1916 — Jabłoński Eugenjusz,
- 1917 — Zawadzki Al.,
- 1918 — Henneberg,
- 1919 — Jabłoński Eugenjusz,
- 1920 — Borkowski Stanisław,
- 1920 — Zamoyski Tadeusz,
- 1921 — Oliński Edmund,
- 1922 — Laubitz Mieczysław,
- 1923 — Oliński Edmund,
- 1924 — Kolbiński Kazimierz,
- 1925 — Godlewski Kazimierz,
- 1926 — Krackiewicz Zygmunt,
- 1927 — Konarski Ignacy,
- 1928 — Judycki Zygmunt,
- 1929 — Kubasik Marcin,
- 1930 — Tuszyński Jan.

Władze Towarzystwa „Bratniej Pomocy“ studentów Politechniki Warszawskiej na rok akademicki 1930/31.

PREZYDJUM:

Prezes	kol. Tuszyński Jan
V.-Prezes:	„ Kochlewski Radosław
V.-Prezes:	„ Iwanicki Andrzej
V.-Prezes:	„ Rudnicki Wiktor
Sekretarz Generalny	„ Dietrich Stanisław
Skarbnik:	„ Modliński Janusz

CZŁONKOWIE ZARZĄDU.

V.-Sekretarz:	kol. Słomińska Helena
V.-Sekretarz:	„ Wróblewski Witold
V.-Skarbnik:	„ Oster Jerzy
V.-Skarbnik:	„ Sobikowski Kazimierz
Przew. Kom: Kwalifikacyjnej	„ Mąkowski Jan
Zastępca:	„ Salski Tadeusz
Zastępca:	„ Hochstim Wacław
Zastępca:	„ Olszewski Tadeusz
Przew. Kom. Dochodów Niest:	„ Mańkowski Leopold
Zastępca:	„ Okón Konstanty
Zastępca:	„ Ostrowski Ferdynand
Przew. Kom. Balotującej	„ Miganowiczówna Helena
Przew. Kom. Poś. Pracy:	„ Śmigaj Bronisław
Przew. Kom. Teatralnej:	„ Lech Kazimierz
Przew. Kom. Bibliotecznej:	„ Butkiewicz Stefan
Referent L. O. P. P.	„ Hoffman Jerzy
Gospodarz Lokalu:	„ Romański Zbigniew

KOMISJA REWIZYJNA.

Przewodniczący:	kol. Mejro Czesław
V.-Przewodniczący:	„ Kuliński Tadeusz
Sekretarz.	„ Węclawska Jadwiga

C z ł o n k o w i e :

kol. Czarnocki Kazimierz	„ Gościńska Hanna
„ Grabowski Juljusz	„ Kolendo Stanisław
„ Malinowski Leon	„ Narbutowicz Romuald
„ Sielski Jerzy	„ Staniszkis Witold
„ Suchowiak Stefan	„ Statkiewicz Jerzy
„ Tymowski Antoni	„ Wóycicki Stanisław
kol. Wróblewski Zygmunt	

SĄD KOLEŻEŃSKI PRZY T-WIE BRATNIEJ POMOCY S. P. W.
PREZYDJUM.

Prezes:	kol. Markowski Stanisław
V.-Prezes:	„ Hirszbant Artur

„	„ Ołtarzewski Zdzisław
Sekretarz:	„ Geisler Władysław
V.-Sekretarz:	„ Thieme Jerzy

C z ł o n k o w i e:

kol. Guerquin Bohdan	kol. Piasecki Brunon
„ Jahołkowski Ryszard	„ Rauszer Zbysław
„ Kaczmarek Aleksy	„ Rudlicki Czesław
„ Murczyński Stanisław	„ Schroeter Alfred
kol. Zaleski Stanisław	

DELEGACI DO SĄDU KOLEŻEŃSKIEGO
OGÓLNO - AKADEMICKIEGO:

kol. Kowalewski Wacław	kol. Wiśniewski Stanisław
„ Wieczorkiewicz Karol	„ Zawidzki Stanisław

DELEGACI DO CENTRALI AKAD. BRAT. POM.
od Zarządu T-wa:

Prezes:	kol. Tuszyński Jan
V.-Prezes gospodarczy:	„ Iwanicki Andrzej
Przew. Kom. Kwalifikacyjnej:	„ Mąkowski Jan
V.-Prezes:	„ Kochlewski Radosław

od Walnego Zebrania:

kol. Brzoska Jerzy	kol. Sprusiński Anastazy
„ Słomiński Michał Tadeusz	„ Wesołowski Jerzy